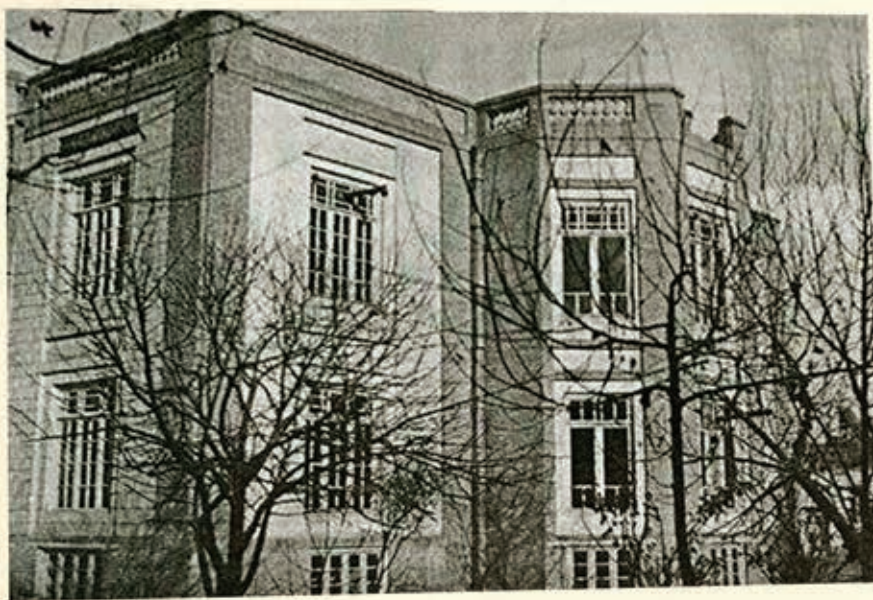

مدارس در سال ۷۵ آن را بازسازی کرد و به بهره‌برداری رساند. وی با اشاره به این موضوع که مدرسه در سال ۹۴-۹۳ به صورت موقت هیئت امنایی شده می‌گوید: مدرسه در سال ۹۵-۹۴ همیشه به صورت هیئت امنایی به کار خود ادامه داده است.

ربیعی با اشاره به اینکه کلیه کلاس‌ها، سالن‌ها و آموزشگاه‌ها مجهز به دیتا (سیستم ارائه تصاویر) است، از کلاس‌های موضوعی ریاضی، تاریخ و جغرافیا و زیست و سالن ورزشی یاد می‌کند. این مدرسه یک کتابخانه با ۱۰ هزار جلد کتاب و قرائت‌خانه هم دارد.

به گفته وی این مجموعه مخصوص دانش‌آموزان مستعد است. مدیر مدرسه «آزادگان» از خدمات آموزشی و پرورشی در قالب کلاس‌های فوق برنامه درسی خبر می‌دهد. برگزاری همایش برای اولیا و دانش‌آموزان پایه دهم و کارگاه‌های آموزش تست‌زنی و مشاوره تحصیلی، کلاس‌های تقویت ذهن و آرامش و کارگاه پیشگیری از افسردگی با همکاری مرکز بهداشت تأمین برای اولیا و دانش‌آموزان به صورت جمعی و موردی و آموزش مبارزه با استرس و اضطراب برخی از این خدمات است.

«فصل جدید ماجرا»

ربیعی که از دانش‌آموزان مدرسه در سال ۶۳-۶۲ بوده است، مثل خیلی از دانش‌آموزان دیگر حالا متصدی امور مدرسه شده است. وی در بین روزهای شلوغ مدرسه، وقت ملاقاتی برای مامی‌گذاری تا از فضای ۳ هزار و ۲۰۰ متری «آزادگان» بگوید. در آن جا ۴۰۰ دانش‌آموز مشغول به تحصیل هستند و در ۳ طبقه با ۱۸ کلاس خلاصه شده است؛ همکف و دو طبقه مجهز به آزمایشگاه‌های فیزیک، شیمی، ریاضی و کارگاه کامپیوتر و سالن اجتماعات و ۴ سالن چندمنظوره، نمازخانه و کتابخانه و سالن ورزشی. مجموعه‌ای که اداره کل نوسازی

او هم مثل خیلی از دانش‌آموزان آن روزگار هنوز حظ و لذت نگاه کردن از پنجره‌های بلند رو به باغ را فراموش نکرده است. فضای تاریخی و سبک معماری ویژه و خاصی که شباهت زیادی به بیمارستان امام رضا (ع) داشته است. او می‌گوید: با توجه به وجود کلیسای این محدوده بیشتر ارمنی‌ها در این محدوده زندگی می‌کردند و بخشی از دانش‌آموزان هم دختران ارمنی بودند؛ از جمله دختر هراوند مانگاساریان، که پدرش از سینمادارهای شهر بود و بسیار متمول و ثروتمند بودند. درخواست او خواست خیلی‌هاست: چرا این مجموعه در فهرست میراث فرهنگی ثبت نشده است.

این مدرسه بوده است. او از ۱۵ سالگی وارد مجموعه شده و بعد یک دوره در سال ۶۸ به عنوان دبیر مجموعه مشغول خدمت می‌شود.

نمی‌شود نام «آزادگان» بیاید و دنیایی از خاطره پیش چشم او زنده نشود. موضوعی که او از دانش‌آموزان آن زمان شنیده این است که مدرسه «شاهدخت» تا قبل از اختصاص آن به فضای آموزشی محل نگهداری و تیمار اسب‌های ارتش و ژاندارمری بوده است.

کیانی هم به گفته‌های دیگران درباره اینکه «آزادگان» محل تحصیل فرزندان و افراد صاحب‌نام بوده است، تردید ندارد.

با توجه به وجود کلیسای این محدوده بیشتر ارمنی‌ها در این محدوده زندگی می‌کردند و بخشی از دانش‌آموزان هم دختران ارمنی بودند؛ از جمله دختر هراوند مانگاساریان، که پدرش از سینمادارهای شهر بود و بسیار متمول و ثروتمند بودند